

УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Управління стратегічним розвитком підприємства – багатоплановий, формально-поведінковий управлінський процес, який допомагає формулювати та виконувати ефективні стратегії, що сприяють балансуванню відносин між організацією, включаючи її окремі частини, та зовнішнім середовищем, а також досягненню встановлених цілей [3].

Також можна сказати, що управління стратегічним розвитком підприємства – це процес, використовуючи який управлінці розраховують довгострокове керівництво підприємством, позначають конкретні сфери діяльності, щоб розробити стратегії для досягнення цілей, беручи до уваги умови внутрішнього і зовнішнього середовищ, та здійснюють контроль за дотриманням розроблених планів.

Управління стратегічним розвитком підприємства – це не лише певна кількість концепцій, підходів і методів, це динамічний процес аналізу, вибору стратегій, планування, забезпечення і здійснення розроблених планів підприємством, що полягає в повторюваному циклі розв’язання п’яти основних завдань:

- 1) визначення майбутнього бізнесу компанії, формування стратегічного бачення напрямку розвитку організації;
- 2) перетворення стратегічного бачення і місії у вимірні цілі і завдання виконання;
- 3) розробка стратегії для досягнення бажаних цільових результатів;
- 4) реалізація і виконання обраної стратегії кваліфіковано і ефективно;
- 5) оцінка рівня досягнень поставлених цілей, розгляд нових напрямків розвитку і пропозицій з коректуванням довгострокових напрямків, цілей, стратегії чи її виконання у світлі накопиченого досвіду, зміни умов, нових ідей і нових можливостей [3].

Сьогодні для стратегічного аналізу зовнішнього середовища підприємства використовується різноманіття методів. В Україні найбільш популярними стали SWOT-аналіз, PEST-аналіз, економіко-статистичні методи, методи оптимізації та інші.

Аналіз зовнішнього середовища є вкрай необхідним для підприємства. До нього входять вивчення постачальників ресурсів, наявність ринків для збуту продукції, покупці, готові придбати товар, конкуренти, законодавство і т. д.

Для коректного вибору методики аналізу зовнішнього середовища слід взяти до уваги:

- а) складність – чинники для реагування підприємством;
- б) невизначеність – кількість і достовірність інформації про чинник зовнішнього середовища;
- в) рухливість – швидкість відбування змін в оточенні підприємства.

Перелік посилань

1. Белошапка, В.А. Стратегическое управление: принципы и международная практика. – Учебник / В.А. Белошапка, Г.В. Загорий // Под ред. В.А. Белошапки. – Киев: Абсолют – В, 1998. – 352 с.
2. Білоконний П.Г. Управління конкурентоспроможністю: Конспект лекцій/ П.Г. Білоконний// — Вінниця: ВІРЕУ, 2000. — С. 33—34.
3. Виханский О.С. Стратегическое управление: Учебник./ О.С. Виханский//– 5-е изд., перераб. и доп. – М.: Гардарика, 2011. – 296с.